

Webcast med grundlægger og formand for Schiller-instituttet Helga Zepp-LaRouche

Onsdag den 14. maj 2025

Se videoen her.

Ikke korrekturlæst

HARLEY SCHLANGER: Velkommen til vores ugentlige dialog med Schiller Instituttets grundlægger og formand Helga Zepp-LaRouche. I dag er det onsdag den 14. maj 2025. Jeg hedder Harley Schlanger og er jeres vært. I kan sende jeres spørgsmål og kommentarer pr. e-mail til fru Zepp-LaRouche på questions@schillerinstitute.org eller skrive dem på chat-siden.

Helga, vi befinder os midt i en række meget højt profilerede diplomatiske initiativer med præsident Trump i Sydvestasien, et møde mellem repræsentanter for Ukraine og Rusland i morgen i Istanbul, igangværende forhandlinger mellem USA og Iran og mellem Indien og Pakistan, handelsforhandlinger mellem USA og Kina og så videre og så videre. Overgangen fra fysisk krigsførelse til diplomati ville være et velkomment skridt fremad, men der er stadig mange forhindringer, der skal overvindes. Inden vi går over til de konkrete sager, vil jeg gerne høre dine tanker om den overordnede dynamik, som du beskrev som en historisk bølge mod et nyt paradigme efter sejrsdagens fejring den 9. maj i Moskva og præsident Putins pressekonference den 11. maj.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Ja, jeg tror, at den overordnede dynamik er, at der er en ny verdensøkonomisk orden på vej. Men inden

jeg kommer til det, tror jeg, at præsident Trump i de sidste par dage klart har ændret situationen ved at forsøge at afslutte krigen i Ukraine – som du sagde, er der i morgen møde i Istanbul, hvor det fra russisk side er uklart, hvem der vil være til stede. Måske Ushakov, en rådgiver for Putin; måske Lavrov; måske en overraskelse i form af Putin, hvilket jeg ikke tror vil ske, men det kan ikke udelukkes. Under alle omstændigheder blev det gentaget fra russisk side, at det, der er på bordet, er Putins tilbud om at vende tilbage til forhandlingerne, som de var i marts-april 2022, hvilket naturligvis ville være den rimelige vej at gå. Zelenskyj siger, at han vil være der, at han vil være der før russerne, uanset hvad. Hvis det kommer til et sådant møde, og der finder direkte drøftelser sted, ville det være en stor lykke.

Desværre kan man også se, at den såkaldte »koalition af villige« – briterne, franskmændene, tyskerne, polakkerne – stadig leger med at sende europæiske tropper til Ukraine som en såkaldt »fredsstyrke«, hvilket Rusland har afvist. Og der er også løbende snak fra den nye tyske regering under Merz om, at man fremover ikke længere vil oplyse, hvilke våben der vil blive leveret til Ukraine. Hvorfor er man nødt til at levere våben, selv implicit Taurus, når der er et klart perspektiv for fred? Merz har stort set sagt, at tiden, hvor det vil blive sagt meget klart, hvilke våben der vil blive sendt til Ukraine, er forbi; fra nu af vil dette ske i hemmelighed. Kiesewetter, Merz' de facto forsvarsordfører, antydede, at hvis Rusland ikke indgår kompromiser, vil Taurus blive leveret. Dette er et klart brud på den absolut sidste røde linje, hvilket vil gøre Tyskland til en krigsparti.

Nu har forbundsdagsmedlem Miersch fra SPD sagt, at SPD vil holde fast i sin politik om ikke at levere Taurus-missiler til Ukraine, fordi det ville gøre Tyskland til en krigspart. Men jeg synes, at denne støj fra den nye regering er meget farlig, og jeg synes, at i betragtning af, at leveringen af Taurus-missilerne ville gøre Tyskland til en krigspart, og i

betragtning af, at kun tyske soldater kan betjene disse krydsermissiler, er det en vis grad af uansvarlighed overhovedet at overveje det. Jeg har haft drøftelser med nogle kolleger og venner og kontakter i de sidste par dage, og vi var alle enige om, at det mest bemærkelsesværdige er det nuværende etablissemments fuldstændige manglende evne til at overveje, hvad konsekvenserne af deres handlinger vil være. Det er, som om de bliver trukket af en eller anden intern eller ekstern mekanisme, der ikke har noget med virkeligheden at gøre, men er en slags drivkraft til at fortsætte med det, de har gjort for at bevare en position af overherredømme, af dominans.

Jeg synes, det er meget, meget vigtigt, at befolkningen bliver mere aktiv og vågner op, for jeg tror, at det største problem i Tyskland stadig er passiviteten. Når man tænker på, hvad der står på spil, at hvis Tyskland ender i en konflikt med Rusland, er sandsynligheden for, at der ikke vil være noget tilbage af Tyskland, næsten 100 %. Så har man disse politikeres handlinger, som jeg finder så uforenelige, at det er skræmmende. Jeg er glad for at kunne meddele, at den meget berømte og ekstraordinære raket- og atomekspert Ted Postol vil være med i programmet i næste uge i samme format. Han vil forberede et klart budskab, specielt til den tyske befolkning, om, hvad udstationeringen af Taurus-raketter i Ukraine vil betyde for Tyskland. Så det er den umiddelbare kommentar til det.

Det er naturligvis godt, at der synes at være en vis enighed mellem USA og Kina om handelsspørgsmål. Trumps rejse til Emiraterne og de arabiske stater synes hovedsagelig at være domineret af forretningsaftaler, våbensalg fra USA til Saudi-Arabien. Desværre ser det ikke ud til at have nogen indflydelse på den forfærdelige situation i Gaza, som har nået et punkt, der er ubeskriveligt.

SCHLANGER: Vi har en række spørgsmål, der går mere i dybden med disse særlige tilfælde: Først og fremmest om Ukraine og

Rusland har flere skrevet, at de ikke har tillid til, at Zelenskyj mener det alvorligt med fred, især da de europæiske ledere – Starmer, Macron, Merz og Tusk, der af en seer er blevet døbt »De tre stooges plus én« – synes at være fast besluttet på permanent krig. Tror du, at Europas insisteren på først at opnå en våbenhvile i stedet for at forhandle om en afslutning på krigen er beregnet til at provokere Putin til at nægte at forhandle, så de kan lægge skylden på ham?

ZEPP-LAROUCHE: Ja. Det var et åbenlyst forsøg fra disse fire lande eller deres ledere på at skabe en fælde for Putin. Men Putin håndterede det meget hurtigt: Han har trods alt sort bælte i judo, så han har endnu en gang bevist, at han hurtigt kan lægge disse europæiske ledere i gulvet. Så jeg synes, det var håndteret med succes.

SCHLANGER: Og det så ud til, at Trump bakkede ham op ved at sige, at Zelenskyj skulle være til stede for at forhandle.

ZEPP-LAROUCHE: Ja, ja. Det tror jeg. Jeg tror, det er meget klart, at med alle de hvis og måske, kan man sige, at der er en aftale mellem Washington og Moskva om at afslutte den krig, og forskellen mellem disse europæere bliver helt klar for hele verden.

SCHLANGER: Nu bragte du spørgsmålet om den forfærdelige situation i Gaza op, hvor israelerne har forpligtet sig til en politik om at sulte befolkningen og åbent antyder, at det er det, de har til hensigt at gøre. Men samtidig har man tidligere utænkelige udviklinger, såsom at USA går uden om Netanyahu for at forhandle med Hamas, med Yemen, med Iran. En journalist fra Iran stillede dette spørgsmål: »Tror du, at præsident Trump har en sammenhængende plan, eller improviserer han fra dag til dag?«

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror ikke, han har en langsigtet plan. Jeg tror, han har en impuls, og jeg tror, han sluttede krigen med Yemen, fordi selv *New York Times* havde en lang artikel, hvor

de sagde, at den var en total fiasko, og flere kommentatorer har i den seneste tid påpeget, at det bliver mere og mere klart, at militære midler til at løse konflikter har slået fuldstændig fejl, alle sammen! Vietnam, en total fiasko! Afghanistan, en skammelig fiasko! Irak, en fiasko. Libyen, en katastrofe. Og nu Ukraine: Ukraine er tabt. Ungarns premierminister Orban sagde netop på det seneste møde i Budapest, at krigen i Ukraine er tabt, og at de vestlige ledere har enormt svært ved at indrømme det, fordi det ikke er så let at fordøje at tabe en sådan krig, og nu er krigen i Yemen tabt, fordi Trump blev præsenteret for tal, der viste, at Pentagon havde enorme tab, du ved, droner, jetfly, høje omkostninger, men ingen resultater. Så Trump besluttede også at afslutte den krig.

Og jeg kan kun sige, at Trumps holdning til Iran synes at være, at han faktisk siger, at så længe Iran går med til ikke at have atomvåben, kan også denne konflikt løses. Og i betragtning af, at der stadig er en fatwa i Iran, der siger, at det er i strid med den islamiske religion at gå efter atomvåben, tror jeg, at der er en god chance for, at også denne konflikt kan løses fredeligt.

SCHLANGER: Nu spørger den samme reporter: »Handler Trumps nuværende rejse kun om at sælge militært udstyr?« Men så var der også et spørgsmål fra Iran: »Har De noget at berette om fremskridtene omkring Oase-planen?«

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Ja, jeg tænker, at Trump, hvis man ser på, hvordan han opfører sig, mange har bemærket det, og jeg siger ikke noget særligt overraskende, men jeg tror, at hvis man vil forstå, hvordan Trump handler, så gør han de fleste ting, som andre gør med diplomati eller visioner eller lignende, som forretningsmand. Og han ser en måde at øge USA's indflydelse i Sydvestasien på, grundlæggende gennem forretningsaftaler. Og det blev klart i den tale, han holdt i Saudi-Arabien, hvor han sagde, at han ønsker at se regionen bygge byer i stedet for at kaste bomber mod hinanden, indgå

aftaler og skabe stabilitet gennem økonomisk samarbejde, så det passer selvfølgelig godt med, at Saudi-Arabien ser ud til at spille på begge sider. De ønsker på den ene side at have gode relationer til BRIKS-landene; de er på en måde med, men ikke rigtig. Men samtidig har de nu en plan, hvor de stort set baserer hele deres forsvarssystem på våben leveret af USA.

Så jeg synes, at så vidt det går, er det helt klart et skridt i den rigtige retning, men det løser ikke den forfærdelige situation i Gaza, og jeg vil ikke foregribe dine spørgsmål, Harley, men det er virkelig – det er nået til et punkt, og hvis vores seere ikke er helt med, vil jeg lige gentage, hvor vi står: I går var der et møde i FN's Sikkerhedsråd, hvor den primært ansvarlige FN-repræsentant på den mest dramatiske måde sagde, at der er tale om et igangværende folkemord, som opfylder alle kriterierne for den juridiske definition af folkemord, og selv Josep Borrell, som folk måske husker, den såkaldte »EU-Kommissionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik«, den person, der sagde, at Europa er en have, og resten er en jungle. Nu sagde han, at det, der sker i Gaza, opfylder alle juridiske kriterier for et igangværende folkemord. FN's repræsentant på dette møde i FN's Sikkerhedsråd fremhævede det afgørende punkt, da han sagde: Vi må se i øjnene, at fremtidige generationer vil spørge os, hvad vi har gjort for at stoppe dette, i betragtning af at det var fuldt ud kendt, og hvad der foregår på stedet, hvor Netanyahu netop har meddelt, at IDF vil gå ind med endnu en intervention i de kommende dage. I 60 dage har der ikke været mad, medicin eller vand, så den officielle vurdering er, at der nu er officiel hungersnød. Hele Gaza er på niveau 4, og 22 % af befolkningen er på niveau 5, hvilket betyder, at de dør som fluer, mens vi taler her! Og de andre er ikke langt bagefter.

Nu har de israelske styrker stort set afviklet de tidligere 400 distributionssteder for mad, vand og medicinske forsyninger, så der kun er fire tilbage, og tjenesten, i

betragtning af at der var en enorm kampagne for at fjerne UNRWA fra scenen, er nu overdraget til et privat firma, hvor Tony Blair af alle mennesker på en eller anden måde er involveret. Det betyder, at de sultende mennesker skal løbe gennem ruinerne for at komme til et af disse uddelingssteder, og så får de aldrig lov til at vende tilbage!

Så dette er en del af en indsats, som nu er almindeligt anerkendt, selv af mainstream-medierne, for at gennemføre en etnisk udrensning, drive palæstinenserne helt ud og i grunden give Israel kontrol over hele Gazastriben.

Nu er der en australsk journalist, Caitlin Johnstone, som har kommenteret det faktum, at nogle vestlige medier endelig, efter 19 måneder, er begyndt at rapportere om den forfærdelige sandhed om, hvad der foregår, ved at sige: »Nå, det er nu klart, vinden er ved at vende, og det kan ikke længere skjules, og derfor begynder nogle medier at rapportere i en CYA-tilstand (der betyder »cover your a-dot-dot«), så de bagefter kan sige: »Åh ja, vi rapporterede om det.«

Men det erkendes nu, selv af Borrell og andre, at dette er det værste folkemord siden afslutningen af Anden Verdenskrig. Og jeg kan kun sige, at enhver regering, der ikke gør noget for at stoppe dette, pådrager sig en enorm skyld! Og desværre kan jeg ikke frikende den tyske regering; deres argument er naturligvis altid, at vi har en forpligtelse over for Israel på grund af Holocaust, men betyder det, at man har en igangværende holocaust, og at man tolererer det? Og jeg tror, at bivirkningen af det er, at Vestens moralske fiasko hverken vil blive tilgivet eller glemt af det Globale Syd, af den Globale Majoritet af befolkningen. Og de mennesker i Vesten, der afviser det, må dræbe deres samvittighed, og jeg tror, at alle kan regne ud, hvad det vil betyde for Vestens moralske fremtid.

SCHLANGER: Som du ofte gør, forudså du mit næste spørgsmål – men der er faktisk flere spørgsmål fra folk, der har spurgt om

dette, om hykleriet i »aldrig igen«, hvor folk, der siger, »vi skal bekæmpe antisemitisme for aldrig at tillade folkemord igen«, vender ryggen til det, der sker i Israel og Gaza.

Men en person skrev ind og sagde, at den israelske presse nu er begyndt at sige, at »det er hykleri.« Og de påpeger, at det er en forandring.

Nu har jeg et spørgsmål her fra en amerikaner, der har tilbragt det sidste år i Israel, og hun skriver, at »det forekommer hende, at Trump er åbenlyst bange for at bryde med den zionistiske lobby.« Hun fortsætter: »Han synes at jonglere mellem fire chefer: den zionistiske lobby i USA, Netanyahu, velhavende arabiske ledere og MAGA-tilhængerne – Make America Great Again – hans vælgerbase, som nu ønsker at afslutte USA's engagement i udenlandske krige.« Hun skriver: »Jeg tror ikke, at hans jonglering vil føre til fred. Hvad anbefaler du, at han gør?«

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at han – alle tegn tyder på det, og jeg har ikke det privilegium at kunne tale direkte med ham, så jeg kan kun gå ud fra de tegn, der er i omgivelserne – forsøger at distancere sig fra Netanyahu, fordi Netanyahus omdømme i hele verden er blevet så forfærdeligt, at han må frygte for sin egen popularitet, hvis han ses i samme båd som Netanyahu, hvilket desværre stadig er en stor del af det.

Jeg tror, det bedste håb er MAGA-folkene, for der er nu mange mennesker, fra Marjorie Taylor Greene og mange andre, der grundlæggende kræver, at Trump skal holde sit valgløfte om at afslutte alle krige og ikke starte nye, og jeg tror, jo mere det amerikanske folk udtrykker sig på denne måde, jo bedre.

Jeg glemte at svare på et aspekt af det foregående spørgsmål om status for Oase-planen: Vi befinder os nu den 14. maj, og den 2.-4. juni vil der i New York, i FN, være en konference arrangeret af Macron fra Frankrig og den saudiarabiske regering om tostatsløsningen for Palæstina. Nu har Schiller-

instituttet og også Den Internationale Fredskoalition opfordret til en international mobilisering af alle kræfter, der ønsker at finde en løsning på denne absolut forfærdelige tragedie, til at mobilisere sig for at få Oase-planen på dagsordenen for FN-konferencen, for man har den egyptiske genopbygningsplan for Gaza, som alle de arabiske stater har godkendt, og de vil helt sikkert godkende tostatsløsningen. Men vi må på en eller anden måde tale det op gennem artikler, taler og tilkendegivelser for at få Oase-planen med, ikke kun for genopbygningen af Gaza, men også for hele regionen, for hele regionen er en ørken, og Oase-planen skal ikke kun bringe vand til Israel og Palæstina, men også udvikle Jordan, udvikle Syrien, udvikle Yemen, Irak, ja hele regionen fra Indien til Middelhavet, fra Kaukasus til Golfstaterne og omdanne denne ørken til landbrugsjord, til skove, til frugtplantager, bygge infrastruktur, bygge nye byer, og der er ingen grund til, at man ikke skulle gøre det, så længe man samarbejder om udvidelsen af Bælte- og Vej-Initiativet, hvor alle store naboer bør samarbejde – herunder USA og europæerne – om at omdanne denne del af verden til igen at blive centrum for udviklingen mellem Asien, Afrika og Europa, som det var tilfældet med den gamle Silkevej.

En sådan vision, der ville ændre livet for alle nationer i regionen, ville være det nødvendige signal om håb, hvor fredens kræfter måske ville overvinde krigens kræfter i en sådan bevægelse. Så hvis man er enig med os i, at det nye ord for fred er udvikling: Dette går tilbage til pave Paul VI's encyklika fra 1967, *Populorum Progressio*, som netop indeholdt denne idé, at »det nye navn for fred er udvikling«, og at I hjælper os med at sætte Oase-planen på dagsordenen i de næste tre uger.

Så jeg tror, at det er meget muligt: Trump, da han var i Saudi-Arabien, inviterede Syriens midlertidige præsident Ahmed al-Sharaa og meddelte, at USA vil ophæve sanktioneerne mod Syrien, disse berygtede Cæsar-sanktioner, for at give Syrien

en chance for at blive genopbygget økonomisk og så videre.

Så der er nogle tegn på, at det absolut er muligt, og jeg tror, at vi bare skal øge det internationale pres for Oase-planen enormt.

SCHLANGER: Og folk kan tilmelde sig Schiller Instituttets konference den 24.-25. maj på konferencesiden på Schiller Instituttets hjemmeside. Hvis du går ind på Schiller-instituttets hjemmeside, er der en konferenceside med et tilmeldingslink til konferencen »En smuk vision for menneskeheden i tider med stor uro!«

Nu har vi fået et spørgsmål om det, du sagde om kansler Merz og udstationeringen af Taurus-missiler i Ukraine. Spørgeren skriver: »Hvis Tyskland leverer våben, der truer Ruslands eksistens, vil Rusland slå tilbage på en måde, som de europæiske nationer aldrig har set før.« Og han spørger i grunden: »Er de ikke klar over, at USA ikke vil forsvare Europa under sådanne omstændigheder?«

ZEPP-LAROUCHE: Det er klart, at de ikke er det, og det er klart, at planen er, at hvis man sender europæiske tropper, såkaldte »fredsbevarende tropper«, som helt klart ikke er fredsbevarende tropper, til Ukraine, og der så sker noget, vil NATO's artikel 5 blive aktiveret, eller USA på en eller anden måde blive trukket ind i en sådan krig. Jeg tror ikke, det vil ske, men jeg tror, at hvis europæerne, og især tyskerne, virkelig går i denne retning med at sende Taurus til Ukraine, vil Rusland reagere. Efter at have studeret tankegangen og beslutsomheden vil jeg helt klart antage, at de enten vil – hvis de f.eks. vil ødelægge Kertj-broen, ja, der er mange broer i Tyskland, der let kan ødelægges, eller fabrikken, hvor Taurus produceres, kan ødelægges. Jeg er sikker på, at russerne absolut vil sende et signal, der ikke kan misforstås. Jeg synes, det er ekstremt farligt, for når man først er i en sådan situation, kan tingene komme ud af kontrol hurtigere, end man når at blinke med øjnene.

SCHLANGER: Helga, du var for nylig i Kina igen for at deltage i en konference. Vi har et spørgsmål fra en finansanalytiker fra USA, der også lige er kommet tilbage fra Kina. Han sagde: »Vi hører hele tiden i vestlige medier, at den kinesiske økonomi er svag, hvilket giver Trump en fordel i forhandlingerne.« Han sagde: »Jeg var lige der. Jeg så ikke en svag økonomi: Jeg så en robust, vital økonomisk udviklingsproces, der fortsatte.« Men han sagde: »Også den amerikanske økonomi er svag med en enorm gældsbyrde. Hvad ville være en win-win-strategi for USA i handelsforhandlingerne med Kina?«

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, det bedste ville være, hvis de to lande grundlæggende blev enige om projekter, der udvikler tredjeparter: For der er jo åbenlyst en handelsubalance til ulempe for USA. Men ved at forsøge at bremse det med told, får vi kun de amerikanske forbrugere til at betale, og det vil i sidste ende svække begge sider. Så hvorfor ikke sige: OK, vi har en handelsubalance, det er legitimt, at USA ønsker at kompensere for det. Hvorfor bliver vi ikke enige om visse grundlæggende projekter i Latinamerika, Asien og Afrika, hvor der er mange lande, som er oprindelseslande for flygtninge. For enten er der krig, eller også har de, som i Mexico, en forfærdelig situation med narkolobbyen osv. Og der er mange andre lande, hvor folk simpelthen ikke er i stand til at overleve økonomisk, så de tager af sted og forsøger at komme til USA og risikerer livet osv.

Hvis USA og Kina imidlertid ville blive enige om at samarbejde om en massiv udbygning af infrastrukturen – Kina har netop haft et meget vellykket møde med CELAC-landene, dvs. de caribiske og latinamerikanske lande, som havde et topmøde med Kina i Beijing, hvor Brasiliens præsident Lula var til stede, og mellem Kina og Brasilien blev der opnået en grundlæggende forståelse om at øge samarbejdet på mange måder. Hvorfor siger USA ikke bare: »OK, de bygger den bioceaniske jernbane, de bygger en ny jernbane mellem Colombia og Chancay i Peru, og

hvorfor begynder USA ikke bare at bygge nogle andre dele af dette transportnet, som allerede var planlagt eller foreslået af Alexander von Humboldt i det 19. århundrede og blev opdateret i det 20. århundrede af min afdøde mand, Lyndon LaRouche, med Operation Juárez, som var et integrationsprogram for hele Latinamerika? Mange af disse projekter er veldefinerede og kunne påbegyndes i morgen, og de ville være et vendepunkt ved at skabe tilskyndelse og mange nye produktive arbejdspladser inden for infrastruktur, industriparker og landbrug, så de unge og de arbejdsløse kunne blive i deres hjemland og opbygge deres eget land!

Det ville løse problemet. Det ville løse problemet med migranterne, fordi migranterne ville ønske at blive i deres hjemland. Hvem ville ikke ønske at blive i deres hjemland frem for at komme i en flygtningelejr i et fjendtligt miljø? Så hvis man giver folk en chance for at blive hjemme, vil de gøre det, og det ville ændre hele dynamikken.

Jeg er ikke helt håbeful, men jeg har ikke helt opgivet håbet om, at præsident Trump i sidste ende vil se fordelene ved en sådan ændring af politikken. Det ville dog betyde, at man skulle tilsidesætte mange af de neokonservative i hans administration, som har deres faste fordomme mod Cuba, mod Venezuela og alle de ting, vi kender til. Men jeg tror, at hele verden er inde i en sådan forandring, at dynamikken går i retning af et system med samarbejde. Og jeg kan kun bekræfte din vurdering af den kinesiske økonomi: Den er i fuld blomstring! Der er så mange nye byggeprojekter! Hver gang man tager til Kina, bliver man forbløffet over, hvor hurtigt de kan bygge helt nye industriområder, digitalisere deres økonomi og deres landbrug og bygge topmoderne projekter inden for praktisk talt alle områder. Jeg har sagt det før, men ved Australian Strategic Institute har de en teknologitracker, og i deres seneste opdatering sagde de, at ud af 64 avancerede teknologiske områder er Kina førende inden for 57! Det bør man kunne matche, ikke? Og jeg synes, at den kinesiske økonomi

klarer sig rigtig godt i forhold til de vestlige økonomier, så jeg tror, at hvis USA ville gå med til at gå i den retning, jeg har beskrevet, og skifte fra spekulation til produktion, ville det løse problemet på den bedste måde.

SCHLANGER: Helga, den Internationale Fredskoalition, som du har grundlagt, er fortsat, kan man sige, det sted, man går hen, hvis man seriøst ønsker at diskutere den slags ideer, som du har præsenteret i dag. I har nu haft 101 ugentlige møder i træk på Zoom. I har Zoom-møde nr. 102 på fredag morgen den 16. maj kl. 11.00 Eastern Time. Hvad kan folk forvente, hvis de deltager i mødet i denne uge?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror helt sikkert, at vi vil diskutere situationen i Gaza og forsøge at mobilisere folks samvittighed og også rette fokus mod mobiliseringen af Oase-planen, som jeg nævnte i forbindelse med konferencen i FN den 2.-4. juni. Jeg mener virkelig, at alle kræfter af god vilje må hjælpe med at sætte Oase-planen på dagsordenen for denne FN-konference. Det vil være et stort emne med talere fra regionen, det er jeg sikker på, både fra palæstinensisk og israelsk side. Og jeg er temmelig sikker på, at vi vil få en vurdering – naturligvis vil det være dagen efter den store dag i Istanbul. Vi vil se, hvor vi står i Ukraine-krisen. Og jeg tror også, at der vil blive foretaget en revurdering af, hvordan verden ser ud, for 80-årsdagen for afslutningen af Anden Verdenskrig og sejren over nazisterne har vist, at Rusland slet ikke er isoleret; der var 29 stats- og regeringschefer til stede, og der var mange bilaterale møder. Der vil altså blive taget et nyt kig på, hvor vi stadig står midt i Trumps Mellemøsten-turné, de nye udviklinger omkring Kina og den strategiske situation efter Istanbul. Så sørg for at være med og deltage.

SCHLANGER: Det er altså denne fredag kl. 11, Eastern Time. Og glem ikke at tilmelde jer Schiller Institute-konferencen den 24.-25. maj.

Helga, tak fordi du var med, og vi ses snart.

ZEPP-LAROUCHE: Jeg håber på fredag!